

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

16. Bonosvs Clericus dotem etiam ex bonis Beneficij sui denegare non potest Sorori, si ista aliunde illam habere non potest ad honestu[m] matrimonium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

surum certam aliquam Religionem) non includitur in voto formaliter non ingressus in alias Religiones, sed tantum concomitanter; quod secus se habet in voto Bertrandi, ubi ille non-ingressus formaliter in voto involuitur.

Ad 4. Negamus consequentiam. Ratio disparitatis est, quia vota in antecedente allata excludunt materiam voto ineptam: Vota autem in consequente posita excludunt materiam voto aptam; unde magna intercedit disparitas, ut ipse advertit Sanchez num. 55.

XVI. Bonofus Beneficiatus Sororem habet ex eodem patre: alia autem ex matre, cui ancillanti & iam nubili occasio se offert honesti matrimonij, nec aliud eam ab hoc moratur, quam defectus dotis, quam tamen frater dare non vult, ipsa autem habere aliunde non potest. Queritur. Vtrum Bonofus recte denegat dotem sorori?

Videtur non male denegare. Tum quia Filius non tenetur dotare matrem, etiam si hec inops sit, ille autem dives, ut cum alijs docet Rebellus P. 2. L. 5. q. 4. n. 41. Ergo nec sororem. Tum quia nullibi hæc obligatio præscripta est; imò ab ea videtur eximi. L. cum plures. §. cū tutor. ff. de administr. tutor. ut notat cum alijs cit. Authorn. II. Tum quia Bonofus non habet alia bona, quam ex Beneficijs collecta, quæ non tenetur in consanguineos expendere.

Resp Bonofum obligari dotem constituere

re forori, ideoque malè hanc illi denegare: Probat. Tum ex *L. cum plures cit.* Item *L. 2. § sed non vltos,* & *Glossa V. præstiterit ff. de Tutel. & rationibus distrabent.* atque alijs, in quibus habetur, fratrem obligatum esse titulo sanguinis alimenta præstare forori. Ergo & dotem, cum regulariter ex illis ad hanc efficacax argumentum desumatur, vt cum pluribus Iuristis notat *Palao Tr. 32. D. 9. p. 5. §. 3. n. 1.* Tum quia communis Doctorum sententia defendit, hanc obligationem incumbere fratri respectu sororis, vt videre est apud Authorem recens citatum & *Layman L. 3. Tr. 4. c. 13. n. 5.* Tum quia in filium descendit officium paternum respectu filiarum. Ergo cum patris sit, dotare filiam, ad idem obligabitur frater; esto aliàs non sit hæres patris, modò aliunde habeat, ex quo dotare possit. Tum quia opus hoc est pietatis magnæ, obligationis naturalis, & iuri maximè conforme. Ergo non excusabitur ab eo præstando Bonosus, quòd sit Clericus, nec alia bona nisi ex beneficio collecta habeat, vt præter alios rectè notat *Navarr. de Redditib. q. 2. monito 26.*

Ad 1. In Contrarium negamus Consequen-
tiam; nam illud novum matris connubium
in iniuriam quodammodo ipsius filij cedit, vt
loquitur *Rebell. Lo. Cit.* secus istud sororis
matrimonium. *Ad 2.* Patet ex dictis; nam et-
si leges de solis alimentis loqui videntur, ta-
men

men sunt ex communi D. D. consensu de dote quoque præstanda intelligendæ; imò Palao *loc. cit.* ait, solam Authorum communem sententiam sufficere ad hanc fratri obligationem imponendam. *Ad 3.* Dicimus, sicut Bonosustenetur ex his bonis sororem alere, ita & dotare, si aliunde ista habere soror nequeat, ut rectè Covarr. *in Cap. peruenit. de arbitr. n. 1.* rationem addens, quod causa dotis non minùs sit favorabilis, quàm alimentorum.

XVII. *Briectius presentes habet trecentos aureos, quos ex debito statim numerare debet Creditori suo; advertens autem insperatam occasionem magni lucri per pecuniam illam faciendi, expendit eam, atq; interea solutionem differt, haud ignarus, nullum aut perexiguam damnum ex ista dilacione creditori enasci. Queritur. Vtrum facere hoc licitè possit?*

Videtur licitè posse. Nam potestas lucrandi, & spes lucri futuri etiam alienæ pecuniæ interuentu est pretio æstimabilis, & aliquid ultra debitum, computandumque inter bona ipsius debitoris. Ergo ne de his gravem iacturam patiat, potest solutionem differre.

Resp. 1. Si Briectius plures habeat Creditores, & ex dilacione solutionis vni faciendæ speret lucrum, quo omnibus satisfacere possit, aliàs non satisfacturus, non malè facit differendo solutionem. Ita Lessius *L. 2. de iust. c. 16. n. 24.* Layman. *L. 2. Tr. 2. c. 12. n. 2. & alij.*